

Sygn. akt IV P-upr 2/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sądowy Justyna Kurzynowska-Lubecka

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. F.**

przeciwko (...) **S.A. w Z.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) SA w Z. na rzecz powoda W. F. kwotę 2130 zł (dwa tysiące sto trzydzieści złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.01.2015r do dnia zapłaty z uwzględnieniem kolejnych zmian stopy procentowej.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) SA w Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony.

Sygn. akt IVP 2/15upr

UZASADNIENIE

Powód **W. F.** w pozwie z dnia 5 stycznia 2015r. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 2130 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2015r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu pieniężnego za węgiel w naturze.

Na rozprawie w dniu 10 lutego 2015r. pełnomocnik powoda – żona powoda H. F. – sprecyzowała żądania podając, iż kwota ta dotyczy ekwiwalentu za węgiel należny za rok 2014 w ilości 3 ton.

Do pozwu załączył powód między innymi odpisy wyroków SR w Giżycku z dnia 14 listopada 2013r., z dnia 21 lutego 2007r., w których żądania powoda były uwzględniane a także kopie faktury zakupu węgla przez powoda na kwotę 710 zł za 1 tonę.

Pozwany – (...) SA **w Z.** – w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie żądań powoda w całości i o zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

Przyznał pozwany, iż powód był pracownikiem pozwanej w okresie od 1 maja 1994r. do 31 grudnia 1996r. a uprzednio (...) Spółki (...) w skład której wchodziła KWK (...), w której to powód wcześniej pracował. W 2003r. spółki węglowe, w tym (...) Spółka (...), weszły w skład (...) SA.

Pozwany zakwestionował zasadność dochodzonego roszczenia, w tym istnienie samego zobowiązania wskazując, iż powód wbrew art.187§1 pkt 2 kpc, nie przytoczył okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, w szczególności nie wskazał okresu za jaki dochodzi świadczenia.

Pozwany zakwestionował też wysokość dochodzonego roszczenia. Od 1 stycznia 2005r. bowiem podstawą prawną wydawania bezpłatnego węgla stało się Porozumienie z dnia 20 grudnia 2004r., w szczególności §10 oraz załącznik nr 14 do tego porozumienia określający zasady wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za bezpłatny węgiel oraz wydawania węgla w naturze. Reguły te nie przewidują zwrotu ceny zakupu węgla w miejscu zamieszkania uprawnionego. Jeśli więc przyjąć, że treścią uprawnienia powoda reguły obowiązujące obecnych emerytów KWK (...) to powód mógłby odebrać węgiel w swojej kopalni lub też otrzymać ekwiwalent w kwocie wynikającej z obwieszczenia Ministra Gospodarki z dnia 24 stycznia 2014r., która w 2014r. wynosiła 597,54 zł. Jeśli zaś podstawą ma być Zakładowy Układ zbiorowy Pracy dla (...) SA to zgodnie z art. 241⁸ kp, w chwili obecnej w zakresie do bezpłatnego węgla nie obowiązuje.

Nadto, powód nie wskazał też wymiaru przysługującego świadczenia a to 2,5 tony czy 3 tony.

Pozwany nadmieniał nadto, iż Porozumieniem z dnia 6 lutego 2014r. zawartym między (...) SA a związkami zawodowymi ograniczono uprawnienie do bezpłatnego węgla o 1 tonę począwszy od 1 stycznia 2014r. które następnie przywrócono co do roku 2014 na zasadach określonych uchwałą Zarządu (...) SA z dnia 10 grudnia 2014r. Ponadto, emerytom, rencistom oraz innym uprawnionym osobom wypowiedziano prawo do bezpłatnego węgla w całości począwszy od 2015 roku. Analogiczne wypowiedzenie otrzymał też powód.

Pozwany podniósł też, iż powód nie wskazał okoliczności uzasadniających właściwość przemienną Sądu Rejonowego w Giżycku wobec czego właściwym Sądem pozostaje Sąd Rejonowy w Zabrzu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje;

Na wstępie Sąd zauważa, że zarzut strony pozwanej odnoszący się do niewłaściwości miejscowej tutejszego Sądu jest chybiony. Otóż, w myśl art. 461§1 kpc powództwo w sprawach z zakresu prawa pracy może być wytoczone bądź przed sąd właściwości ogólnej pozwanego, bądź przed sąd, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, bądź też przed sąd, w którego okręgu znajduje się zakład pracy. Kwestia ta analizowana i podobnie oceniona była też w poprzednich sprawach między stronami.

Wypada w tym miejscu ponownie zauważyć, że z akt spraw, które do tej pory toczyły się w Sądzie Rejonowym w Giżycku, a w szczególności z treści uzasadnień wyroków, wynika, że miejscem świadczenia przez powoda pracy był Ośrodek (...) w R. a zatem tutejszy Sąd jest sądem właściwym miejscowo do orzekania w niniejszej sprawie. Wobec powyższego Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanego w przedmiocie braku właściwości miejscowej Sądu.

Przechodząc zaś do meritum sprawy wskazać należy – powtarzając ustalenia jakie poczynione zostały w poprzednio toczących się między stronami sprawach o takie samo świadczenie - iż powód W. F. zatrudniony był u pozwanej od 1 maja 1994r. do dnia 31 grudnia 1996r.. Wcześniej był pracownikiem Kopalni (...) w G.. Umowa o pracę z pozwanym zawarta została w związku z porozumieniem do jakiego doszło między Kopalnią a pozwana spółką. Pracownicy, w tym powód, którzy rozwiązali umowy o pracę z KWK (...), zostali zatrudnieni na nowych warunkach pracy i płacy u pozwanego.

Powód zatem, na mocy art.23¹ kp stał się pracownikiem pozwanego i miały do niego zastosowanie postanowienia Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) spółki (...), w skład której wchodziła KWK (...).

Kwestia owego przejścia i mocy wiążącej układu wobec powoda były przedmiotem prawomocnych rozstrzygnięć tutejszego Sądu. Pierwszy wyrok w tej sprawie (IV P 28/02) zapadł w dniu 23 kwietnia 2002r. a zasądzono w nim na rzecz powoda kwotę 12780 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za węgiel. Podstawą orzeczenia było przyjęcie, że

uprawnienie do bezpłatnego węgla o jakim mowa w układzie zbiorowym pracy dotyczy także powoda i zostało ono inkorporowane wprost do łączącej powoda z pozwaną spółką umowy o pracę.

Zgodnie z tym układem – Zakładowym Układzie Zbiorowym Pracy dla pracowników (...) Spółki (...) (w skład której chodziła KWK (...)) - uprawnienie do bezpłatnego węgla w naturze przysługują emerytom i rencistom w wymiarze 3 ton rocznie (§2 załącznika do układu – Z. przyznawania bezpłatnego węgla emerytom, rencistom i innym osobom będącym nie pracownikami). Nadto, na wniosek osoby uprawnionej dopuszcza się możliwość realizacji bezpłatnego węgla w ekwiwalencie pieniężnym według ceny węgla deputatowego obowiązującej w dniu realizacji. (§7) (k. 13 akt, układ zbiorowy – k. 134- 240).

W poprzednich wyrokach przyjęto zatem, iż regułą jest, iż pracownik przechodzący do nowego pracodawcy w trybie art.23¹ kp niejako przenosi również uprawnienia wynikające z przepisów prawa pracy. Innymi słowy – dotychczasowe warunki pracy i płacy dotychczas wynikające regulaminów lub układów zbiorowych pracy są inkorporowane do umowy o pracę i dopiero nowy pracodawca może je zmienić przez wypowiedzenie lub porozumienie stron. Zatem powód, przechodząc do pozwanego, nadal miał prawo do ekwiwalentu za bezpłatny węgiel. Podstawą tego uprawnienia nie były już postanowienia układu zbiorowego pracy, gdyż ten już nie obowiązywał u pozwanego, lecz swoje roszczenia w tym zakresie powód mógł opierać o treść umowy o pracę. Do zmiany umowy w tym zakresie niezbędne jest wypowiedzenie warunków pracy i płacy lub porozumienie stron w tym zakresie. Pozwany nie wypowiedział powodów tych warunków oraz nie doszło do zmiany tych warunków w drodze porozumienia między stronami.

/dowód; wyrok z dnia 14 listopada 2014r.- k. 12, wyrok z dnia 4 marca 2014r. – k. 55 akt IVP 1/14, uzasadnienie – k. 59 – 63, wyrok SO z dnia 27.06.2014./

Tak więc i w niniejszej sprawie przesłanką orzeczenia było ustalenie, że do chwili obecnej pozwany w żaden sposób nie zmienił warunków pracy i płacy dotyczących powoda w zakresie jego uprawnienia do ekwiwalentu za bezpłatny węgiel o jakim mowa w przywoływanym na wstępie układzie zbiorowym pracy, a które to uprawnienie zostało inkorporowane do umowy o pracę powoda łączącej go z pozwaną. W świetle bowiem powyższych ustaleń czynionych w kolejnych sprawach, twierdzenia pozwanej, iż nie obowiązują jej uregulowania w zakresie uprawnienia powoda do bezpłatnego węgla i ekwiwalentu z tego tytułu, uznać należy za pozbawione podstaw.

Wniosku tego nie niweczą złożone do akt dokumenty. Pierwszym z nich jest Porozumienie zawarte w dniu 6 lutego 2014r. pomiędzy zarządem (...) SA a organizacjami związków zawodowych w trybie art.9 kp, w którym w §6 mowa jest o tym, iż zmniejsza się roczny wymiar bezpłatnego węgla przysługującego emerytom, rencistom i innym osobom nie będącym pracownikami o jedna tonę rocznie na okres 2 lat. W §13 porozumienia z kolei wskazano, iż wchodzi ono w życie z mocą od 1 stycznia 2014r.

/dowód: porozumienie – k. 26- 30,35-37/

Kolejnym takim dokumentem jest aneks nr (...) do porozumienia z dnia 20 grudnia 2004r. pomiędzy zarządem (...) SA a organizacjami związków zawodowych (k. 31-33) oraz Uchwała nr 1167/201r z dnia 10 grudnia 2014r. Zarządu (...) SA w sprawie przywrócenia wymiaru bezpłatnego węgla oraz przesunięcia terminu wypłaty ekwiwalentu pieniężnego dla emerytów, rencistów i innych uprawnionych osób za rok 2014 (k. 38-41) .

Uregulowania te zawarte w złożonych dokumentach nie mogą mieć w sprawie żadnego znaczenia a to z uwagi na to, że ich uregulowania nie mogą mieć mocy obowiązującej wobec pozwanej spółki. Akty te odnoszą się wyłącznie do podmiotów wchodzących w skład (...) S.A. Pozwana spółka, co [przyznawał jej pełnomocnik, nie jest w żaden sposób powiązana z (...) S.A. a zatem te akty prawne nie mogą mieć żadnego skutku prawnego wobec pozwanej spółki. Nie zmienia tego fakt, iż w skład (...) S. A. weszła w 2003r., (...) Spółka (...). Powód w (...) zatrudniony był do kwietnia 1994r. a zatem fakty, które miały miejsce po tej dacie a które wystąpiły w (...) Spółce (...) nie mogą wpływać na sytuację powoda.

Podkreślono już wcześniej, iż uprawnienie powoda do ekwiwalentu za 3 tony węgla wynika wprost z umowy o pracę łączącej strony czyli powoda i (...) SA w Z.. Do tej umowy bowiem inkorporowane zostało owo uprawnienie choć jego pierwotnym źródłem, rzecz jasna, był układ zbiorowy pracy funkcjonujący w swoim czasie w (...) Spółce (...). Uprawnienie to zatem – już jako oderwane niejako od układu zbiorowego pracy – stało się elementem umowy o pracę, która to w tej części nie została skutecznie przez pozwanego zmieniona do chwili obecnej. Powtórzyć można jedynie, jak to miało miejsce w poprzednich sprawach, iż do czasu skutecznego wypowiedzenia tego elementu, uprawnienie to wobec powoda pozostaje aktualne.

W tej sytuacji uregulowania odnoszące się do (...) Spółki (...), ale powstałe już po dacie rozwiązania stosunku pracy powoda z tą spółką, nie mogą wyrzucić żadnego skutku wobec powoda. Skutek taki można odnieść wyłącznie wobec pracowników zatrudnionych w podmiotach wchodzących w skład (...) S.A.

Żądanie zatem powoda dotyczące ekwiwalentu za bezpłatny węgiel za rok 2014 jako uzasadnione należało uwzględnić. Zasądzona natomiast kwota 2130 zł wynika przedstawionych przez powoda faktury (k. 16).

Sąd oddalił żądanie powoda w zakresie odsetek zasadzając je od daty doręczenia pozwu uznając, iż dopiero z tą datą pozwany znajdował się w zwłoce.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.